

دی سیکلومین

محلول تزریقی

20 میلی گرم در میلی لیتر

این دارو برای بیماری فعلی شما تجویز شده است. از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران خودداری نمایید.

❖ دسته دارویی¹: آنتی کولینرژیک، آنتی اسپاسمودیک

❖ موارد مصرف:

-رفع انقباضات عضلات در دستگاه گوارش مانند سندروم روده تحریک پذیر

❖ مکانیسم اثر²:

دی سیکلومین از طریق مهار گیرنده های استیل کولین در ماهیچه های صاف، سبب کاهش اسپاسم دستگاه گوارش می گردد.

❖ موارد منع مصرف^{2a}:

-حساسیت به داروهای آنتی کولینرژیک

-نوزادان زیر 6 ماه

-مادران در دوران شیردهی

-در بیماران، با وضعیت ناپایدار قلبی عروقی و خونریزی حاد و ایسکمی میوکارد

-افراد مبتلا به بیماری های میاستنی گراویس، گلوکوم، انسداد مجاری ادراری کلیوی، انسداد مجاری گوارشی،کولیت اولسراتیو مزمن ، رفاکس مری به معده و بیماری های کبدی

❖ موارد احتیاط^{2a}:

-در دوران بارداری فقط در صورت تجویز پزشک مصرف شود.

-ایمنی و اثربخشی دی سیکلومین در نوزادان و کودکان اثبات نشده است و در صورت نیاز، باید با احتیاط مصرف شود.

-مصرف دی سیکلومین در بیماران مبتلا به سندروم داون، آسیب های مغزی و فلج اسپاستیک، باید با احتیاط باشد.

-در صورت ابتلا به نورپاتی ، هایپرتیروئیدیسم، نارسایی های کبدی و کلیوی ، مصرف دی سیکلومین باید با احتیاط همراه باشد.

-در صورت ابتلا به بیماری های زیر ، مصرف دی سیکلومین در صورت لزوم باید با احتیاط فراوان باشد:

-بیماری های قلبی عروقی مانند نارسایی احتقانی قلب، بیماری عروق ، آریتمی قلبی،تاکی کاردی و پرفشاری خون

-بیماری های گوارشی مانند پریتونیت،کولیت اولسراتیو، فتق هیاتال همراه با رفاکس

-بیماری های سیستم تناسلی ادراری مانند هایپرتروفی پروستات و احتباس مثانه

-بیماری های ریوی مزمن مانند آسم و آلرژی تنفسی

❖مصرف در بارداری و شیردهی :

-طبقه بندی مصرف این دارو در بارداری B می باشد. مصرف فقط در صورت تجویز پزشک متخصص مجاز است.

-این دارو در دوران شیردهی، به دلیل ترشح در شیر مادر، منع مصرف دارد.

❖. هشدارها^{2a}:

-فقط جهت تزریق عضلانی می باشد و تزریق وریدی سبب بروز ترومبوفلیت می گردد.

-احتمال بروز تب و گرمازدگی به دلیل کاهش تعریق ناشی از داروهای آنتی کولینرژیک وجود دارد.

-در بیماران با مشکلات قلبی عروقی و کبدی ،امکان بدتر شدن وضعیت بیماری، هنگام مصرف دی سیکلومین؛ وجود دارد.

-احتمال بروز سایکوز در بیماران حساس به داروهای آنتی کولینرژیک وجود دارد.

-در بیمارانی که به تازگی عمل کولستومی یا ایلئوستومی انجام داده اند احتمال بروز اسهال و به دنبال آن انسداد روده وجود دارد.

-در بیماران مبتلا به اسهال در اثر سالمونلا و کولیت اولسراتیو ، امکان بروز مگاکولون سمی، به دنبال مصرف دی سیکلومین وجود دارد.

-به دنبال مصرف دی سیکلومین،احتمال بروز احتباس ادراری در افراد مبتلا به هایپرتروفی پروستات، وجود دارد.

-در افراد سالمند احتمال بروز عوارض جانبی، به دنبال مصرف این دارو ، افزایش می یابد.

-احتمال بروز نارسایی کلیوی، در بیماران مبتلا به اختلالات کلیه، به دنبال مصرف

دی سیکلومین، افزایش می یابد.

-در صورت مصرف داروهای آنتی کولینرژیک احتمال بروز خواب آلودگی، تاری دید و گیجی وجود دارد، در هنگام مصرف این دارو از انجام دادن کارهایی که نیاز به هوشیاری دارند، بپرهیزید.

❖ تداخلات دارویی²:

-دی سیکلومین اثربخشی داروهای ضد گلوکوم را کاهش میدهد و ممکن است باعث افزایش فشار داخل کره چشم شود، مخصوصا هنگامی که با داروهای ضد التهاب کورتیکواستروئیدی همراه باشد.

-داروهایی مانند آمانتادین، برخی ضد آریتمی های کلاس 1 مانند کینیدین،آنتی هیستامین ها ، آنتی سایکوتیک ها مانند فنوتیازین ها، بنزودیازپین ها، مهار کننده های مونو آمینواکسیداز، ضد دردهای نارکوتیک مانند مپریدین، نیترات ها و نیتريت ها، داروهای مقلد سمپاتیک، ضد افسردگی های سه حلقه ای و سایر مواد با اثرات آنتی کولینرژیک، باعث تشدید اثر و عوارض جانبی دی سیکلومین می شوند.

- مصرف داروهایی که باعث افزایش حرکات لوله گوارش می شوند مانند متوکلوپرامید، اثربخشی دی سیکلومین را کاهش می دهد.

- آنتی اسید ها به دلیل تداخل در جذب آنتی کولینرژیک ها مانند دی سیکلومین، ممکن است اثر بخشی آن را کم کنند و باید از مصرف همزمان آنها جلوگیری کرد.

- آنتی کولینرژیک ها به دلیل تاثیر روی حرکات گوارشی، ممکن است در میزان جذب برخی داروها مانند دیگوکسین اثر بگذارند و باعث کم یا زیاد شدن غلظت سرمی آنها شوند.

-اثرات ضد اسیدی آنتی کولینرژیک ها، به وسیله داروهایی که در درمان آکلریدریا (کاهش شدید اسید معده) و موادی که برای آزمایش میزان ترشح اسید، به کار می روند، کاهش می یابد.

-سایر داروهایی که با دی سیکلومین تداخل دارند¹:

ضد دردهای اپیوئیدی، ایپراتروپیوم ، میانسیرین، پتاسیم کلراید، سکریتین، دیورتیک های تیازیدی، توپیرامات.

❖ مقدار و نحوه مصرف دارو¹:

10 تا 20 میلی گرم، 4 بار در روز به صورت عضلانی.دوره درمان 1 تا 2 روز می باشد.

❖عوارض جانبی^{2a}:

شایع ترین عوارض جانبی این دارو ، گیجی، خشکی دهان، تاری دید، تهوع، خواب آلودگی، خستگی و اضطراب می باشد.

سایر عوارض جانبی داروهای آنتی کولینرژیک و دی سیکلومین به تفکیک به شرح زیر می باشد.

سیستم قلبی عروقی: گر گرفتگی، تپش قلب، سنکوپ، تاکی کاردی

سیستم اعصاب مرکزی: آتاکسی، پریشانی، گیجی، خواب آلودگی، خستگی، تب (مخصوصا در کودکان)، سردرد، بی خوابی، ناآرامی، سردرگمی و تحریک پذیری (مخصوصا در بیماران سالمند حتی در دوزهای پایین دارو)، بی قراری، اختلال در حافظه کوتاه مدت، پرخوابی، اختلال گفتاری، ضعف.ممکن است در دوزهای بالا تحریک سیستم اعصاب مرکزی رخ دهد. دی سیکلومین تزریقی ممکن است موقتا باعث ایجاد احساس سبکی سر و غش شود.

برای کم کردن تحریک پذیری بیمار می توان از آرامبخش ها (باربیتورات های کوتاه اثر و بنزودیازپین ها) استفاده کرد .

❖ شرایط نگهداری :

در دمای زیر 30 درجه سانتی گراد نگهداری و از یخ زدگی محافظت شود. دارو ، دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

شرکت کارخانجات داروپخش
تهران - ایران

سیستم گوارشی: درد شکمی، طعم بد دهان، نفخ، یبوست، اسهال، خشکی دهان، اختلالات بلع، سوزش سر دل، تهوع، فلج ایلئوس، استفراغ، کاهش بزاق دهان، سوءهاضمه

سیستم تناسلی ادراری: ضعف جنسی، کاهش شیر در مادر، تکرر و احتباس ادرار **پوستی:** خارش، درماتیت آلرژیک، اریتما، راش و نکروز سلولهای پوست و التهاب موضعی ممکن است به دنبال مصرف دی سیکلومین بروز کند.

بینایی: تاری دید، اختلال تطابق، گشادی مردمک، افزایش فشار کره چشم، میدریاز، حساسیت به نور

سایر عوارض: واکنش های آلرژیک، شوک آنافیلاکتیک، آنژیوادم، ادم صورت، خستگی، کاهش تعریق، احتقان بینی و تنگی نفس

❖ مسمومیت¹:

-اور دوز داروی دی سیکلومین احتمال بروز ضعف عضلانی و فلج را بالا می برد.

-سایر علائم اور دوز این دارو ، سردرد، سرگیجه، استفراغ، تاری دید، گشادی مردمک، خشکی پوست اختلال بلع و تحریک عصبی مانند تشنج می باشد.

-درمان اوردوز دی سیکلومین شامل استفاده از داروهای کولینرژیک در صورت نیاز، لاوژ معده، القای استفراغ توسط داروهای امتیک و ذغال فعال می باشد. هم چنین

¹ Drug facts and comparisons, 2016 p: 2093 to 2103

² FDA Label